

Til § 70.

Paragrafen indeholder Forflag til de Væmpeller i Lovens øvrige Bestemmelser, som Bygningskommissionen formenes at burde kunne tilstede ved Opførelsen af Bygninger paa den fjernere Del af Stadens Grund og paa Steder, hvor Bebyggelsen er ringere. De foreslaaede Regler ere væsentligt stemmende med dem, som ifølge Bygningslovens §§ 84—86 gjælde for Forstæderne.

Til § 71.

Paragrafen stemmer med Bygningslovens § 87, kun at Afstanden ikke blot fra Bygninger og anden Mand's Grund, men ogsaa fra Gade og Wei foreslaas bestemt til 50 Alen.

Til § 72.

Paragrafen er stemmende med Bygningslovens § 88, kun at dennes Slutning er fundet overflødig, da det efter Loven ikke er den større eller mindre Afstand til Bygninger paa Naboeiendom, men til Naboeiendommens Grændser, der kommer i Betragtning for den Byggende i de Tilfælde, i hvilke en Afstandsbestemmelse er givet.

Til § 73.

Medens de tvende første Forskrifter i Paragrafen svare til Bygningslovens § 91, indeholder Paragrafens sidste Del en ny Regel, der skal tjene til at fuldstændiggjøre den tidligere Forkrift. Medens den ældre Lov kun medførte, at ingen Bygning maatte paabegyndes forinden der var sørget for, at der til samme var udlagt en Wei af tilstrækkelig Bredde, fordres det nu tillige, at den Del af en Eiendom, paa hvilken der findes Bygninger, for særskilt at kunne matrikuleres, enten skal ligge ved en godkendt Gade eller Wei, eller at der til samme skal udlægges en Wei af tilstrækkelig Bredde. Den nye Regel skal tjene til at fuldstændiggjøre Forkriften i Lovens § 18 om, at enhver Gade skal have en Bredde af 20 Alen, og til at forhindre Omgaaelser af denne Bestemmelse. Efter Byggesloven lunde del nemlig, naar der til en Ei-

dom førte en Wei af tilstrækkelig Bredde, og der derefter paa samme opførtes forskellige Bygninger, ikke forhindres, at disse Bygninger særskilt matrikuleredes, selv om der fra samme ikke havde umiddelbar Udgang til en offentlig Gade eller Wei, men kun Udgang gennem Gaardsrum eller Have hørende til andre Eiendomme. Herved aabnedes Mulighed for at opføre Bygninger, der, hvis Bebyggelsen ikke havde fundet Sted forend Udparcelleringen, ikke vilde være blevne tilladte, og der har paa visse Steder dannet sig hele Rækker af Bygninger, tilhørende forskellige Gæder, til hvilke der ikke findes Udgang uden gennem andre Eiendommers Gaardsrum. Skjøndt det er muligt, at Sligt fremtidig vilde kunne forhindres ved Reglen i den følgende Paragraf, er det dog anset hensigtsmæssigt ved en udtrykkelig Udtalelse her at henlede de Byggendes Opmærksomhed paa dette Forhold og at fjerne enhver Tvivl.

Til § 74.

Bestemmelserne i denne Paragraf, der med Undtagelse af Slutningsstykket svare til Bygningslovens § 92, trænge neppe til nærmere Forklaring.

Til § 75.

Reglen i denne Paragraf følger vistnok allerede af den Stilling, de heri omtalte Myn- digheder indtæge til Hindeuden, men dels forat forebygge enhver Tvivl, dels for at give de Byggende fornøden Anvisning, forsaavidt de ikke finde sig tilfredsstillende ved en vis Afgjørelse, er det fundet hensigtsmæssigt udtrykkeligt at udtale samme.

Til § 76.

Denne Paragraf svarer til Bygningslovens § 83.

Til § 77.

Paragrafen stemmer væsentligt med de nu gjældende Regler efter Bygningslovens § 93; det anses ønskeligt, at Bestemmelsen om Kjendelser for Attestens Udfærdigelse, der tilfalde Kommunen, ikke optages i Loven, for at der